

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobkyně: **HOKA TRADE s.r.o.**, IČO 29138329,
sídlem Radlická 2485/103, Praha,
zastoupená advokátem Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, Praha,

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 7, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2021, č. j. 16587/2021-900000-319.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Celní úřad pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) dodatečným platebním výměrem ze dne 2. 9. 2020, č. j. 292820-5/2020-610000-11.6 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), doměřil žalobkyni clo ve výši 6 101 Kč. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil prvostupňové rozhodnutí.

Obsah žaloby

2. Žalobkyně namítá, že celní úřad a žalovaný nesprávně zařadili jí dovážené rýžové nudle značky LUCKA do podpoložky č. 1902 30 10 20 kombinované nomenklatury (dále jen „KN“) jako sušené těstoviny. Dle žalobkyně mají být zařazeny do podpoložky č. 1902 30 90 20 KN jakožto ostatní těstoviny.
3. Celní úřad opřel svůj závěr o laboratorní zkoumání vzorku, z něhož vyplynulo, že jde o suché bělavé, průsvitné, tenké těstoviny s obsahem vody 13,4 %. Závěr celního úřadu dle žalobkyně neodpovídá vysvětlivkám ke KN, které u podpoložky 19023010 uvádí, že „*pro účely této podpoložky, odkazuje termín ‚sušené‘, na produkty v suchém a křehkém stavu s nízkým obsahem vlhkosti (přibližně do 12 %), které prošly procesem sušení na slunci nebo procesem průmyslového zpracování (například v tunelové sušárně, pražením či smažením).*“ Žalobkyně namítá, že posuzované těstoviny nesplňují podmínku obsahu vody, a nebylo tak možné doměřit clo.
4. Žalobkyně dále uvádí, že si v návaznosti na zjištění Celně technické laboratoře (dále jen „CTL“) nechala vypracovat vlastní posudek ohledně vlhkosti těstovin. Dle protokolu laboratoře ALS Czech Republic, s.r.o. (dále jen „ALS“), byl u těchto těstovin zjištěn obsah vody 13,1 %, tedy rovněž více než 12 %. Celní orgány tento důkaz nepřipustily s tím, že není možné zaručit, že šlo o totožné vzorky, s čímž žalobkyně nesouhlasí. Namítá, že aby šlo o totožný vzorek, musela by použít tytéž kousky těstovin, které zkoumala celní laboratoř, ty jí však nevydá. I kdyby nešlo o totožné vzorky, skutečnost, že dva různé vzorky měly vlhkost přesahující 13 %, dokládá, že dovážené těstoviny mají takovou vlhkost konstantně.
5. Žalobkyně namítá, že celní správa nesprávně vykládá pojem „přibližně do 12 %“ v její neprospěch. Sušené těstoviny podléhají vyššímu clu. Neurčitý pojem „přibližně do 12 %“ je třeba vyložit ve prospěch žalobkyně v souladu s pravidly *in dubio mitius* či *in dubio pro libertate*.
Z formulace s užitím předložky „do“ dle žalobkyně vyplývá, že zákonodárce zamýšlel mezi sušené těstoviny zařadit výrobky, které obsahují 12 % vody a méně, s tím, že mezi 11 a 12 % je určitá toleranční zóna. S ohledem na zásadu *in dubio pro mitius* nemohou být těstoviny s obsahem vody nad 12 % sušenými těstovinami.
6. Dále žalobkyně namítá, že vyhláška č. 18/2020 Sb., o požadavcích na mlýnské obilné výrobky, těstoviny, pekařské výrobky a cukrářské výrobky a těsta (dále jen „vyhláška č. 18/2020 Sb.“), která je prováděcím předpisem k zákonu č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, nemá na celní zařazení vliv. Celní zařazení zboží je záležitostí společného trhu Evropské unie (dále jen „EU“) a nemůže být ovlivněno vnitrostátní úpravou. Celní sazebník EU je vydáván ve formě nařízení, které je přímo použitelné, a vnitrostátní předpis, který je s ním v rozporu, nemůže být použit. Žalobkyně namítá, že nelze klást rovnítko mezi pojmy „sušené těstoviny“ dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. a dle celního sazebníku, neboť upravují odlišnou materii. Poukazuje na to, že dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. jsou sušené těstoviny takové, které obsahují maximálně 13 % vody. Výrobce dovážených těstovin však garantuje vlhkost do 14 %, přičemž kontrolní vzorek měl hodnotu vlhkosti 13,4 %. Pokud by žalobkyně těstoviny označovala

za sušené, jak požaduje žalovaný, mohla by se tím dopouštět přestupku, neboť vlhkost přesahovala hodnotu 13 %. To dle žalobkyně potvrzuje, že není relevantní vztah mezi celním sazebníkem a vyhláškou, která řeší primárně označování zboží a další vztahy ke spotřebitelům. Dále žalobkyně uvádí, že dle stanoviska Ministerstva zemědělství dovážené těstoviny podmínky pro označení „sušené těstoviny“ dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. nesplňují.

7. Žalobkyně namítá, že není splněna ani druhá z podmínek pro zařazení dovážených těstovin mezi sušené. Žalobkyně v celním řízení uvedla, že tento druh těstovin se vyrábí extrudací, kdy se těsto nahřívá, prochází extrudérem a vzniklé výrobky se nechávají pouze odstát při pokojové teplotě. Neprobíhá žádné sušení na slunci ani v sušárně, pražení ani smažení. K poukazu žalovaného na výrobní postup, z něhož má být dle žalovaného zřejmé, že ve fázi výrobního procesu nazvané „parní komora – dehydratace“ probíhá sušení těstovin, žalobkyně namítá, že jde o účelovou dezinterpretaci popisu výrobního procesu. Těstoviny se v páře nejdříve předehtávají a poté se finálně upravují teplem. Z toho důvodu je nelze zařadit do skupiny „sušené“. Z diagramu nevyplývá, že by v parní komoře probíhala dehydratace těstovin. Těstoviny jsou v ní pouze nahřívány a následně chladnou. Dehydratace horkou párou je z fyzikálního hlediska vyloučena. Žalobkyně dále uvádí, že od roku 2014 vycházela mj. z názoru doc. M. H. z Fakulty potravinářské a biochemické technologie Vysoké školy chemicko-technologické v Praze (sdělení ze dne 11. 9. 2014), podle něhož výrobní postup odpovídá zařazení do podpoložky ostatní těstoviny, nikoli sušené těstoviny. Žalobkyně tedy nejednala úmyslně protiprávně. Naopak byla a nadále je důvodně přesvědčena, že zboží zařazuje do správné položky KN.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobkyně z Vietnamu dovezla 150 kartonů rýžových těstovin (těstovin z rýžového těsta) a podala celní prohlášení, ve kterém tvrdila, že se jedná o rýžové těstoviny vyrobené extrudovanou metodou s koncovou vlhkostí do 18 % obchodní značky LUCKA náležící do podpoložky 1902 30 90 KN. Celní úřad na základě laboratorní analýzy dospěl k závěru, že se jedná o suché a křehké těstoviny se zjištěnou vlhkostí 13,4 % hm., které vzhledem ke svým vlastnostem náleží do podpoložky KN 1902 30 10 jakožto těstoviny sušené. Vzhledem k vyšší sazbě cla žalobkyni doměřil clo.
9. Žalovaný poukazuje na to, že hodnota vlhkosti je ve vysvětlivkách ke KN vymezena obratem „přibližně do“. Podle jeho názoru je podmínka vlhkosti splněna, jestliže sporné vzorky přesáhly hodnotu 12 % o 1,4 procentního bodu. Nesouhlasí, že pojem „přibližně do“ by měl mít za následek výklad ve prospěch dovozce, pokud je hodnota vlhkosti nad 12 %, bez ohledu na míru překročení této hodnoty a ostatní vlastnosti těstovin. Jiní dovozci, kteří mohou preferovat cíl správného zařazení zboží do KN, by mohli oprávněně namítat, že je-li hodnota vlhkosti např. 13 %, je to stále přibližně do 12 %. Aplikace pravidla *in dubio mitius* či *in dubio pro libertate* není na místě, protože zde nejsou žádné pochybnosti, jelikož

hodnota 13,4 % významově odpovídá vyjádření „přibližně do 12 %“, byť jde o hraniční hodnotu.

10. Žalovaný nesouhlasí s argumentací žalobkyně ohledně odmítnutí důkazu protokolem laboratoře ALS. Uvádí, že vzorky zkoumané laboratoří ALS byly součástí jiné než předmětné zásilky. To by samo o sobě nebylo na překážku provedení důkazního prostředku. Žalobkyně však opomíjí, že při odběru vzorků celním úřadem z oné jiné zásilky byla přítomna a převzala si rezervní vzorky (tedy druhově totožný vzorek, jaký byl zkoumán v CTL), což dokládají protokoly o odběru vzorků. Žalobkyně byla poučena, že pokud bude u rezervních vzorků provádět vlastní laboratorní rozbor, je nutné ve výstupu nezávislé laboratoře zachovat identifikační znaky zkoumaných vzorků tak, aby výstupy byly ztotožnitelné s výstupy CTL. Odmítnutí důkazu protokolem laboratoře ALS tak bylo zaviněno nesprávným postupem žalobkyně. Žalobkyně též pomíjí, že jí žalovaný dal v uvedeném řízení prostor její pochybení napravit. Dále žalovaný pokazuje na to, že vlhkost předmětného druhu těstovin zjištěná laboratoří ALS měla být 13,1 %, tedy dokonce nižší než vlhkost zjištěná CTL.
11. Žalovaný též nesouhlasí s žalobkyní, že nebylo možné přihlédnout k vyhlášce č. 18/2020 Sb. Tato vyhláška upravuje druhy mlýnských obilných výrobků, těstovin, pekařských výrobků a cukrářských výrobků a těst s členěním na skupiny a podskupiny v návaznosti na přímo použitelné předpisy EU, a neměla by tedy být v kontradikci s jinými přímo použitelnými předpisy EU. Lze si stěží představit, že týž produkt má být při celním řízení klasifikován protikladně s klasifikací na vnitřním trhu za situace, kdy národní právní úprava vychází z úpravy unijní.
12. K tvrzení žalobkyně, že dovezené těstoviny nebyly sušené, ale pouze „se nechaly odstát“ na pokojovou teplotu, žalovaný poukazuje na to, že žalobkyně neuvádí, jak lze docílit toho, aby těstoviny, jež nemají garantovanou míru dehydratace, bylo možné zabalit do běžného spotřebitelského balení, aniž by podlehly zkáze (zplесnivění). Žalovaný trvá na tom, že není podstatné, jak bylo docíleno sušených těstovin, tedy „odstátím“ při pokojové teplotě, nebo průmyslově, podstatný je výsledek, kterým jsou běžné sušené křehké těstoviny, které se pro spotřebitele ničím neliší od jiných běžných suchých těstovin. Žalovaný trvá na tom, že pojem „sušení na slunci“ uvedený ve vysvětlivkách ke KN je nutno vykládat tak, jak uvedl v odstavci 16 napadeného rozhodnutí. Odmítá také, že dezinterpretuje výrobní postup. Tento postup jednoznačně zahrnuje fázi „dehydratace“, což znamená zbavování se vody, nikoliv přehřívání. Žalobkyně tak tuto fázi výroby označuje účelově.

Replika žalobkyně

13. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně vyjádřila nesouhlas s názorem žalovaného, že dovozci mohou preferovat cíl správného celního zařazení zboží před nižšími celními poplatky. Podnikatelé provozují činnost za účelem dosažení co nejvyššího zisku, přičemž výše celních poplatků se promítá do ceny produktu a jeho konkurenceschopnosti. Cílem každého podnikatele je využít zákonné limity v maximální míře tak, aby přidaná hodnota obchodu byla co nejvyšší. Je na zákonodárci, aby nastavil limity rozumně a jednoznačně, aby je nebylo možné

obcházet. Žalobkyně opakovaně poukazuje na princip *in dubio mitius* (*in dubio pro libertate, in dubio contra fiscum*). Trvá na tom, že veškeré neurčité pojmy musí být vykládány ve prospěch soukromé osoby. V situaci, kdy právní předpis umožňuje vícero argumentačně podložených výkladů, je nutné se přiklonit k argumentaci žalobkyně jako slabší strany. Uvádí-li žalovaný, že žalobkyni předestřený koncept by znamenal, že každý dovozce může tvrdit, že k aktivnímu sušení nedošlo, žalobkyně namítá, že je věcí zákonodárce, jak druhy těstovin odlišit. Nelze klást žalobkyni k tíži, že právní úprava umožňuje vícero výkladů. K tomu odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16. 10. 2008, č. j. 7 Afs 54/2006-155, v němž NSS konstatoval, že *„je nepochybné, že každá daňová povinnost zasahuje do základního práva vlastnit majetek, ostatně nikoli nadarmo je možnost na základě zákona ukládat daně a poplatky systematicky zařazena do čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod jako jedno z možných omezení tohoto základního práva. Je tedy věcí zákonodárce, aby – chce-li určitou daň určitým způsobem uložit a vybírat – podmínky jejího výběru formuloval jednoznačně a určitě. Nezdáří-li se mu to, musí počítat s tím, že při výkladu příslušného ustanovení zákona bude dána soudem přednost té alternativě, která nezasahuje, resp. co nejméně zasahuje do vlastnického práva soukromé osoby, a to i za předpokladu, že takový výklad bude v rozporu se základními principy té které daně.“*

14. Žalobkyně trvá na tom, že nepřipuštění důkazu protokolem laboratoře ALS bylo nezákonné. K zajištění srovnatelného vzorku by musely být zkoumány tytéž kousky těstovin, neboť i v jednom balení mohou být kousky s rozdílným obsahem vody. Argumentace žalovaného, že výsledky zkoumání vzorků z jiného balení nelze vztáhnout na těstoviny zkoumané CTL, by znamenala, že výsledky zkoumání jednoho balení těstovin z jediného kontejneru nelze vztahovat na produkty dovezené tři roky nazpět.
15. Žalobkyně opakuje, že použití vyhlášky č. 18/2020 Sb. není na místě. Dovážený produkt může být označen v celním sazebníku jiným názvem, než pod kterým je prodáván. Upozorňuje, že vyhláška č. 18/2020 Sb. rozděluje těstoviny na sušené, nesušené a čerstvé, zatímco KN pouze na sušené a ostatní. Nejedná se tedy o dělení na shodné kategorie. Nadto Ministerstvo zemědělství podpořilo její názor, kdy Ing. D. Z. uvedl, že *„zařazení produktu pod kód ‚testoviny ostatní‘ jsou použitelnou skupinou pro nejasně definované produkty. Toto zařazení je pro nás přijatelné a blíží se to hodně vyjádření paní doc. H. z VŠCHT.“*
16. Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalovaného, že pojem „sušení na slunci“ zahrnuje jakýkoli způsob sušení na vzduchu, aniž by muselo jít o přímé vystavení slunečním paprskům. To neodpovídá jazykovému výkladu příslušné vysvětlivky a žalovaný ho nepodpořil ani judikaturou Soudního dvora EU (dále jen „Soudní dvůr“). Žalobkyně má za to, že jediným logickým výkladem této části vysvětlivky je, že za sušenou těstovinu je třeba považovat pouze takovou, z níž byla voda odstraňována aktivním způsobem, působením přímého slunečního záření nebo užitím např. tunelové sušárny. To odpovídá použitému pojmu „sušená“. K zásadě *in dubio pro libertate* dále uvádí, že dle některých autorů spočívá v zákazu teleologické interpretace (Thuronyi, V., Brooks, K., Kolozs, B.: *Comparative Tax Law*. 2. vydání. Alphen aan den Rijn: Wolters Kluwer, 2016, s. 128). To, že úmysl zákonodárce mohl být odlišný od pozdější interpretace soudy, je problémem státu, nikoli jednotlivce, a musí vést pouze ke ztrátě na straně státu. Aplikace pravidla *in dubio pro libertate* dle žalobkyně znamená upřednostnění textualismu, pokud se orgány veřejné moci dovolávají úmyslu

zákonodárce. Soud by se měl přiklonit k výkladu žalobkyně, neboť vychází z jazykového znění sporných ustanovení. Žalovaný se brání pouze tím, že přijetí výkladu žalobkyně by vedlo k situacím, které zákonodárce nezamýšlel.

Dle žalobkyně žalovaný nesprávně směšuje pojmy „ostatní“ (tj. nesušená) a „čerstvá“ těstovina. Žalobkyně souhlasí s žalovaným, že čerstvé těstoviny nemohou být zabaleny do běžného balení z plastu, aniž by zplesnivěly. Z toho však nevyplývá, že co nezplesniví, musí být aktivně usušeno. Z dovážených těstovin vlhkost odchází přirozeně při běžné pokojové teplotě. Není vyloučeno, aby se těstoviny dostaly do tvrdého a křehkého stavu, aniž by je kdokoli aktivně sušil, jako je tomu v případě betonu či kůry citrusu ponechané při pokojové teplotě.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňovala všechny formální náležitosti. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, soud neshledal. Soud o věci rozhodl při jednání, neboť žalobkyně vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání.

Zjištění vycházející z obsahu správního spisu

18. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že celní úřad přijal dne 22. 4. 2020 celní prohlášení, které podala žalobkyně prostřednictvím přímého zástupce GERLACH spol. s r.o. V něm označila dovezené zboží, jehož se týká tento spor, jako „těstoviny, vařené nebo jinak upravené (kromě nadívaných a sušených) - Rýžové špagety (složení: rýžová mouka, tapiokový škrob, sůl) s poznámkou, že jde o těstoviny ostatní, neboť nesplňují relativní vlhkost těstovin sušených do 13 %. V odst. 33 (zbožový kód) bylo zboží zařazeno do podpoložky KN 1902 30 90 [Těstoviny, též vařené nebo nadívané (masem nebo jinými nádivkami) nebo jinak připravené, jako špagety, makarony, nudle, lasagne, noky, ravioli, cannelloni; kuskus, též připravený - Ostatní těstoviny - - Ostatní]], se sazbou dovozního cla 2,9 % s celní preferencí + 9,7 EUR/100 kg/net.
19. Jednalo se o rýžové špagety obchodní značky LUCKA. Dle údajů na obalu šlo o dehydrovaný výrobek z rýžové mouky. V instrukcích pro přípravu bylo uvedeno, že se těstoviny vkládají do vroucí vody (1 l vody na cca 100 g těstovin) a vaří se po dobu 8 až 12 minut.
20. Celní úřad odebral vzorek zboží evidenční číslo 6102062004024 za účelem provedení zkoušky pro ověření správnosti celního zařazení a fyzikálně-chemických parametrů. Dle protokolu CTL o zkoušce se jednalo o suché bělavé tenké dlouhé těstoviny (špagety) válcovitého tvaru o délce cca 30 cm a průměru cca 2 mm, včetně kratších úlomků, s pololesklým povrchem v originálním balení – zataveném plastovém sáčku. Konzistence před uvařením byla tvrdá, nepružná, křehká. Z výsledků analýz vyplynulo, že se jednalo o rýžové nudle, které je před konzumací nutné uvařit, s obsahem vody ve vzorku 13,4 % hm.
21. Dle interního stanoviska celního úřadu navazujícího na analýzu CTL mělo být zboží zařazeno do podpoložky KN 1902 30 10 [Těstoviny, též vařené nebo nadívané (masem nebo jinými nádivkami) nebo jinak připravené, jako špagety, makarony, nudle, lasagne,

noky, ravioli, cannelloni; kuskus, též připravený – Ostatní těstoviny - - Sušené], se sazbou cla 2,9 % s celní preferencí + 24,6 EUR za DTN.

22. Celní úřad vyzval žalobkyni k vyjádření dle čl. 22 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „UCC“).
23. Žalobkyně v podání ze dne 21. 8. 2020 uvedla, že výrobním procesem jsou těstoviny zn. LUCKA zcela odlišné od běžných těstovin i běžných rýžových nudlí, které se suší v sušárnách na požadovanou vlhkost. Dovážené rýžové těstoviny se vyrábí extrudací, tzn. těsto se nahřívá na teplotu 90–95 °C, následně prochází extrudérem a vzniklé těstoviny se pouze nechávají odstát v prostředí a teplotě okolního vzduchu. Výrobce proto nemůže deklarovat finální vlhkost do 12 %, resp. 13 %. Uvedla, že k témuž závěru dospěla též doc. Hrušková z VŠCHT. Tento druh těstovin nemá přesně danou skupinu, a proto byl po konzultaci s celním úřadem zařazen do podpoložky KN 1902 30 90. Pokud by měly být těstoviny klasifikovány jako sušené, muselo by to být uvedeno na obale, což by bylo v rozporu s „vyhláškou č. 1169/2011“.
24. Prvostupňovým rozhodnutím celní úřad rozhodl o dodatečném vyměření cla. Konstatoval, že parametry dovážených těstovin dle výsledků rozboru vzorku CTL odpovídají položce KN 1902 30 10 20.
25. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. K důkazu předložila protokol o zkoušce laboratoře ALS ze dne 8. 10. 2020, číslo zakázky FP2022144, podle něhož vzorek č. 5, rýžové špagety LUCKA, odebraný dne 6. 10. 2020 měl obsah vody 13,1 % (s nejistotou měření v rozsahu jednoho procentního bodu).
26. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uvedl, že nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 zavedlo kombinovanou nomenklaturu, která je závazná a přímo použitelná. Vysvětlivky ke KN nemají kogentní povahu, jsou však důležitými nástroji k zajištění jednotného použití společného celního sazebníku a jako takové poskytují informace využitelné pro jeho výklad. K tomu odkázal na rozsudky Soudního dvora ve věcech *Develop Dr. Eisbein*, C-35/93, EU:C:1994:252, bod 21, a *British Sky Broadcasting Group a Pace*, C-288/09 a C-289/09, EU:C:2011:248, bod 92. Mezi celním úřadem a žalobkyní nebylo sporu o zařazení těstovin do položky 1902 30 KN. Tato položka obsahuje podpoložku 1902 30 10, do které se zařazují těstoviny sušené, a podpoložku 1902 30 90, do které spadají těstoviny ostatní. Žalovaný citoval vysvětlivky ke KN k podpoložce 1902 30 10. Dle žalovaného nelze obrát „proces sušení na slunci“ aplikovat dogmaticky tak, že musí jít o proces sušení na přímém slunečním záření, ale je třeba jej chápat v obecnějším významu jako sušení těstovin přirozenou cestou na vzduchu, tedy v prostředí, které běžně vlivem slunečního záření působícího na Zemi (byť nepřímého) vykazuje nižší relativní vlhkost než z těsta (obsahujícího vodu) vyrobené těstoviny, čímž dochází k přirozenému procesu sušení, a to i v interiéru. Není racionální důvod, pro který by se suché a křehké těstoviny s účinkem na celní poplatky členily podle toho, zda uschly na přímém slunci

ve vnějším prostředí, což ani nelze přezkoumat, nebo v interiéru na vzduchu. Podpůrně žalovaný poukázal na vyhlášku č. 18/2020 Sb., podle níž musí mít sušené těstoviny vlhkost nejvýše 13 % a nesusušené těstoviny nejméně 20 %, přičemž podle § 6 odst. 2 této vyhlášky se nesusušené těstoviny balené vakuově nebo v inertní atmosféře, které jsou mikrobiálně stabilní za běžných podmínek uvádění na trh, uvádějí na trh při teplotě nejvýše 10 °C, pokud výrobce nestanoví jiné podmínky uchovávání. Ze spisu a přiložené fotodokumentace vyplývá, že jde o suché a křehké rýžové těstoviny, které nejsou balené vakuově ani v inertní atmosféře. Jejich vlhkost dle zjištění CTL sice přesahuje hranici 13 %, ale při započtení míry nejistoty měření uvedené v protokolu z CTL intervalem spolehlivosti 95 %, tedy s odchylkou přesnosti 5 % (tj. v intervalu vlhkosti od 12,73 % do 14,07 %), splňují při dolní hranici intervalu požadavek na sušené těstoviny i dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. Vlhkost vzorků uvedená v protokolu laboratoře ALS 13,1 % rovněž po započtení odchylky uváděné touto laboratoří (+/- 1 %) vyhověla požadavku na maximální vlhkost sušených těstovin ve smyslu vyhlášky č. 18/2020 Sb. Žalovaný zdůraznil, že vysvětlivky ke KN uvádí vlhkost jako přibližnou, kdy lze uvažovat o určitém intervalu okolo 12 %, jenž bude stále přípustný pro výklad pojmu sušené těstoviny ve smyslu vysvětlivek ke KN. Jestliže předmětné těstoviny měly vlhkost dle CTL 13,4 % s odchylkou v intervalu od 12,73 % do 14,07 %, vyhověly vlhkostí, resp. relativním obsahem vody jak vysvětlivce ke KN pro sušené těstoviny, tak i horní hranici vlhkosti nejvýše 13 % pro sušené těstoviny ve smyslu vyhlášky č. 18/2020 Sb., byť obsahem vody zcela hraničně při zohlednění spodní hranice spolehlivosti laboratorního měření. Naopak dosažení hodnot vlhkosti pro nesusušené těstoviny, tj. alespoň 20 % vlhkosti, byly velmi vzdálené. Pokud jde o výrobu předmětných těstovin, žalovaný přihlédl k dokumentu označenému „výrobní postup“, který předložila žalobkyně v obdobných řízeních, v nichž se jednalo o druhově stejné výrobky, rýžové těstoviny značky LUCKA (v řízeních vedených pod sp. zn. 29138329/002/2020 a sp. zn. 29138329/7771/NK0023/20/610501). Jde o překlad dokumentu s diagramem výrobního postupu při výrobě rýžových těstovin, v němž je po fázi „tvarování“ těstovin uvedena fáze výrobního procesu zvaná „parní komora – dehydratace“ („Steam Chest – Dehydration GMP – SLN“). Tvrzení žalobkyně, že předmětné těstoviny neprocházejí při výrobě procesem sušení, je v příkrém rozporu s předloženým dokumentem znázorňujícím fázi výrobního postupu zvanou „dehydratace“. Tuto fázi procesu (dehydratace), tj. sušení v parní komoře, žalovaný chápe tak, že se nejedná o postup, při kterém by se těstoviny sušily působením generované páry, ale kdy se zahříváním ze sušících se těstovin uvolňuje voda – pára, která odchází mimo tzv. parní komoru. Současně žalovaný zdůraznil, že ať došlo k sušení těstoviny jakkoliv, bylo dosaženo jejich požadované, či tolerované hodnoty obsahu vody tak, aby vyhověly sušeným těstovinám ve smyslu vysvětlivek ke KN. Výrobní postup byl takový,

že předmětné těstoviny jsou suché, křehké, tvrdé, vyhoví běžnému spotřebitelskému požadavku na klasické sušené těstoviny a ve smyslu vysvětlivek ke KN je nutno je takto také zařadit do celního sazebníku. Žalovaný proto aproboval závěr celního úřadu, že předmětné rýžové těstoviny se zařazují do položky KN 1902 30 10. Tomu svědčí povaha těchto výrobků, kdy se jedná o produkty v suchém a křehkém stavu, což vyplývá ze zjištění CTL i z fotodokumentace. Předmětné těstoviny s nízkým obsahem vlhkosti (stále lze hovořit o vlhkosti přibližně do 12 %) byly sušeny buď jen na vzduchu („necháním odstát“ dle tvrzení žalobkyně), což

vyhoví vysvětlivce KN, nebo pravděpodobněji kombinovaně v parní komoře dle předloženého výrobního postupu a posléze dosušeny na zjištěné hodnoty vlhkosti na vzduchu. Výsledkem procesu bylo dosaženo (byť zcela hraničně) požadovaných hodnot sušených těstovin. Předmětné rýžové těstoviny hraničně vyhoví i právní úpravě pro sušené těstoviny dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. a nevyhoví těstovinám nesušeným, kdy jejich vlhkost by musela být nejméně 20 %, což nebyla. Předmětné rýžové těstoviny byly dle fotodokumentace baleny nikoliv jako těstoviny nesušené (vakuově či v inertní atmosféře), ale jako těstoviny sušené. Na podporu svého názoru žalovaný poukázal na rozsudek Soudního dvora ve věci C-471/17, odst. 40 a 41, ze kterého vyplývá, že „*testoviny, jejichž vlhkost byla v průběhu výroby odstraněna za účelem dosažení jejich suchého stavu, lze obecně považovat za sušené těstoviny*“, neboť pokud bylo dosaženo suchých těstovin, pak splňovaly podstatné charakteristiky ve smyslu vysvětlivek ke KN.

27. K žalobkyní předloženému protokolu o zkoušce laboratoří ALS žalovaný odkázal na rozhodnutí č. j. 5025/2021-900000-319, v němž se žalovaný jeho hodnocením podrobně zabýval. Konstatoval, že protokol neumožňuje ztotožnit vzorky rýžových těstovin předaných laboratoři ALS s rezervními vzorky, které žalobkyně převzala od celního úřadu při odběru vzorků. Vzorky předané laboratoři ALS nejsou v protokolu označeny žádným identifikačním znakem, který by umožňoval ztotožnění s rezervním vzorkem, ačkoli byla při odběru a převzetí vzorků poučena, že v případě analýzy rezervních vzorků nezávislou laboratoří musí být z výstupu jednoznačně zřejmé, že byly analyzovány konkrétní rezervní vzorky. Tímto důkazním prostředkem tedy nebylo dle žalovaného možné prokázat tvrzení žalobkyně, neboť neumožňoval ztotožnění s předmětem řízení. Současně žalovaný konstatoval, že hodnoty obsahu vody v předmětných rýžových těstovinách zjištěné laboratoří ALS, ať už zkoumala jakékoli vzorky, rozhodným způsobem nevybočují od hodnot zjištěných CTL.
28. K námitce žalobkyně, že pokud by měly být těstoviny klasifikovány jako sušené, muselo by to být uvedeno na obale, což by bylo v rozporu s „vyhláškou č. 1169/2011“, žalovaný uvedl, že takovou vyhlášku ve Sbírce zákonů nedohledal. Pokud míní nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, neuvedla žádné konkrétní ustanovení, přičemž žalovaný rozpor neshledal.
29. K odkazu žalobkyně na vyjádření docentky H. z VŠCHT žalovaný uvedl, že stanovisko je neurčité, neboť neodkazuje na konkrétní rýžové těstoviny konkrétního výrobce či typu a nelze z něj dovodit, zda se týkalo předmětných těstovin. Stanovisko se nevyjadřuje k interpretaci pravidel pro zařazení zboží do KN a neuvádí právní normy, o které se opírá. Neuvádí, podle jaké právní normy mají rýžové těstoviny spadat do skupiny „ostatní“. KN není tříděna na skupiny. Pojem „skupiny“ používala vyhláška Ministerstva zemědělství č. 333/1997 Sb. účinná do 31. 1. 2020, která členila těstoviny na skupiny (vaječné, bezvaječné, semolinové, celozrnné a ostatní) a podskupiny (sušené, nesušené, plněné, zmrazené nebo hluboce zmrazené,

balené vakuově nebo v modifikované atmosféře a instantní). Pokud se stanovisko vztahovalo k vyhlášce č. 333/1997 Sb., již s ohledem na zrušení vyhlášky před datem dovozu je nelze vztáhnout k předmětu tohoto řízení. Členění na skupiny se navíc netýká meritů projednávané věci, neboť dle zrušené vyhlášky rýžové těstoviny spadaly do skupiny ostatní druhem vstupní suroviny, nikoliv úpravou, která byla rozhodná až pro zařazení do podskupiny a podskupina „ostatní“ neexistovala. Stanovisko tak nemůže přispět ke správnému sazebnímu zařazení zboží. Žalovaný dodal, že vyhláška č. 18/2020 Sb. skupinu a podskupinu „ostatní“ neobsahuje. Zdůraznil, že předmětem řízení není podřazení těstovin do skupiny a podskupiny podle národní právní úpravy, nýbrž správné zařazení do příslušné podpoložky KN. Uzavřel, že stanovisko

doc. H. nelze hodnotit jako stanovisko autority s kompetencí vyjadřovat se k sazebnímu zařazení zboží. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že sazební zařazení konzultovala s celním úřadem, žalovaný uvedl, se bez označení konkrétních údajů se k němu nemohl vyjádřit. Nebylo možné ověřit, zda se konzultace uskutečnila, v jakém čase a s kterou úřední osobou.

Nadto dodal, že neformální konzultace s pracovníkem celního úřadu by nemohla založit legitimní očekávání

o postupu celního úřadu a žalovaného. K tomu by došlo pouze za situace, pokud by celní orgán vydal žalobkyni vlastním aktivním konáním určitý právní akt, který by žalobkyně v dobré víře následovala. Taková situace v předmětném řízení nenastala.

Jednání před soudem

30. Při jednání konaném dne 25. 3. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Soud provedl důkaz stanoviskem Ministerstva zemědělství ze dne 18. 3. 2021 vypracovaným Ing. D. Z. a e-mailem Ing. D. Z. ze dne 19. 3. 2021. Stanovisko vypracované Ing. D. Z. se vztahuje k zařazení rýžových těstovin dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. a je v něm konstatováno, že výrobek nesplňuje podmínky pro označení zákonným názvem „sušené těstoviny“ dle vyhlášky č. 18/2020 Sb. Vzhledem k zařazení samostatné etapy dehydratace v parní komoře s následným chlazením navrhuje Ministerstvo zemědělství označit výrobek popisným názvem jako např. „dehydratovaný rýžový výrobek“. E-mail Ing. D. Z. odpovídá na dotaz jednatele žalobkyně na zařazení produktu pod kód 1902 30 90 20 KN. Ing. D. Z. se vyjádřil v tom směru, že zařazení pod kód „těstoviny ostatní ostatní“ je pro ně přijatelné a blíží se vyjádření doc. H.. Soud neprovedl žalobkyní navržený důkaz protokolem o zkoušce CTL, předkládací zprávou, protokolem ALS a sdělením doc. H., neboť jsou součástí správního spisu, z něhož soud vycházel a jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

Posouzení žaloby soudem

31. V projednávané věci panuje mezi účastníky řízení spor o to, zda žalobkyní dovážené rýžové těstoviny měly být dle nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ve znění vyplývajícím z prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2019/1776 ze dne 9. 10. 2019 (dále jen „nařízení č. 2658/87“) sazebně zařazeny do podpoložky 1902 30 10 KN (sušené), nebo podpoložky č. 1902 30 90 KN (ostatní).

32. Všeobecná pravidla pro výklad KN, která jsou uvedena v první části hlavy I bodě A, stanoví,
že zařazení zboží do KN se řídí těmito zásadami: 1. Názvy tříd, kapitol a podkapitol jsou pouze orientační; pro právní účely jsou pro zařazení směrodatná znění čísel a příslušných poznámek ke třídám nebo kapitolám a následující ustanovení, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak. [...] 6. Zařazení zboží do položek a podpoložek určitého čísla je pro právní účely stanoveno zněním těchto položek a podpoložek a příslušných poznámek k položkám a podpoložkám, jakož i *mutatis mutandis* výše uvedenými pravidly, přičemž se rozumí, že srovnávány mohou být pouze položky a podpoložky stejné úrovně. Není-li stanoveno jinak, uplatňují se pro účely tohoto pravidla rovněž příslušné poznámky ke třídě a kapitole.
33. Druhá část KN „Celní sazebník“ obsahuje třídu IV, v níž je uvedena kapitola 19 nadepsaná „Přípravky z obilovin, mouky, škrobu nebo mléka; jemné pečivo“. Kapitola 19 KN obsahuje číslo 1902, které zní: „Těstoviny, též vařené nebo nadívané (masem nebo jinými nádivkami) nebo jinak připravené, jako špagety, makarony, nudle, lasagne, noky, ravioli, cannelloni, kuskus, též připravený“. Číslo 1902 zahrnuje následující položky a podpoložky:

	„ – Těstoviny nevařené, nenadívané ani jinak nepřipravené:
1902 11 00	– – Obsahující vejce
1902 19	– – Ostatní
[...]	[...]
1902 20	– Nadívané těstoviny, též vařené nebo jinak připravené:
[...]	[...]
1902 30	– Ostatní těstoviny:
1902 30 10	– – Sušené
1902 30 90	– – Ostatní
[...]“	

34. Mezi stranami nebylo sporu, že dovážené těstoviny jsou těstovinami ve smyslu položky 1902 30 KN. Předmětem sporu je určení, zda mají být posouzeny jako sušené dle podpoložky 1902 30 10 KN.
35. Podle judikatury Soudního dvora je rozhodující kritérium pro sazební zařazení zboží nutné hledat obecně v jeho objektivních charakteristikách a vlastnostech, jak jsou definovány zněním čísla KN a poznámek ke třídám nebo kapitolám (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 22. 2. 2018 ve věci SAKSA, C-185/17, EU:C:2018:108, bod 31 a v něm citovanou judikaturu).
36. Podle čl. 9 odst. 1 nařízení č. 2658/87 přijme Evropská komise vysvětlivky ke KN. Vysvětlivky ke KN k podpoložce 1902 30 10 stanoví, že „pro účely této podpoložky výraz ‚sušené‘ označuje suché a křehké produkty s nízkým obsahem vlhkosti (přibližně do 12 %), které byly sušeny přímo na slunci nebo průmyslovým sušením (například tunelové sušení nebo pražení nebo smažení).“ [Anglicky: „For the purposes of this subheading, the term ‚dried‘ refers to products in a dry and brittle state with a low moisture content (up to approximately 12 %), which have undergone either direct drying in the sun or an

industrial drying process (for example, tunnel-drying or roasting or frying)“; francouzsky „l'expression ‚séchées‘ désigne des produits secs et cassants avec une faible teneur en humidité (jusqu'à 12 % environ) qui ont été directement séchés au soleil ou ont fait l'objet d'un séchage industriel (passage au séchoir-tunnel, grillage ou friture, par exemple)].

37. Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že ačkoli vysvětlivky týkající se KN přispívají významným způsobem k výkladu rozsahu jednotlivých sazebníkových čísel, nejsou právně závazné (viz např. rozsudek ze dne 15. 12. 2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, bod 41 a citovaná judikatura).
38. K výkladu pojmu „sušené“ v podpoložce 1902 30 10 KN se vyjádřil Soudní dvůr v rozsudku ze dne 6. 9. 2018 ve věci C-471/17, Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG. Konstatoval, že „výraz ‚sušené‘, jak je použit v podpoložce 1902 30 10 KN, je odvozen od slovesa ‚sušit‘, které znamená zejména ‚učinit suchým‘, nebo ‚stát se suchým‘. Podle obvyklého významu v běžném jazyce přídavné jméno ‚suché‘, označuje to, „co není nasáklé tekutinou“, ale rovněž to, co je ‚dehydrované‘. Vzhledem k tomu, že výroba těstovin v první řadě nutně vyžaduje používání tekutin, je možno těstoviny, jejichž vlhkost byla v průběhu výroby odstraněna za účelem dosažení jejich suchého stavu, obecně považovat za sušené těstoviny. Naproti tomu není v této souvislosti rozhodující postup, kterým bylo tohoto stavu dosaženo.“
39. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že předmětné těstoviny je na místě považovat za „sušené“ ve smyslu podpoložky 1902 30 10 KN. Jak zdůraznil žalovaný, z protokolu o zkoušce CTL vyplývá, že posuzované těstoviny byly suché a křehké a na konci výrobního procesu, ať probíhal jakkoli, byly zabaleny do plastového sáčku jako běžné sušené těstoviny.
40. Z rozsudku Soudního dvora ve věci C-471/17 vyplývá, že není rozhodující, jakým výrobním postupem bylo dosaženo odstranění vlhkosti z těstovin a jejich výsledného suchého stavu. Soud se proto neztotožnil s žalobkyní, že pokud by se těstoviny (po předchozích úpravách v extrudéru a v parní komoře) za účelem odstranění vlhkosti pouze „nechaly odstát při pokojové teplotě“, nemohlo by se jednat o „sušené“ těstoviny. Z pojmu „sušené“ nelze dovodit, že by zbavování vlhkosti vyžadovalo „aktivní konání“. Ostatně sušení těstovin za přímého slunečního záření je z tohoto pohledu obdobné jako sušení „na vzduchu“ v klimaticky vhodných prostorách. Nadto je třeba zdůraznit, že žalobkyně tvrzený výrobní proces včetně způsobu odstraňování vlhkosti ničím nedoložila. Nelze vytýkat žalovanému, pokud z listin předložených žalobkyní v obdobných řízeních označených jako výrobní postup dovodil, že dehydratace probíhá již v parní komoře, neboť parní komora - dehydratace je graficky vyznačena jako jediná fáze výrobního procesu. Sušení potravin přehřátou párou z fyzikálního hlediska nic nebrání. I pokud by měla být (blíže nespecifikovaná) dehydratace samostatnou fází výrobního procesu, svědčí to o tom, že inherentní součástí výrobního postupu je proces sušení (odstraňování vody) tak, aby výsledkem byly těstoviny v suchém stavu (a zabalené jako běžné sušené těstoviny). K obdobnému závěru dospěl na základě judikatury Soudního dvora též Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v rozsudku ze dne 11. 2. 2022, č. j. 59 Af 5/2021-30, v němž se zabýval celním zařazením jiných rýžových těstovin dovážených žalobkyní, u nichž žalobkyně stejně jako v této věci namítala, že v parní komoře jsou těstoviny pouze nahřívány a následně pouze chladnou (viz bod 32 uvedeného rozsudku).

41. Z hlediska podpoložky 1902 30 10 KN je klíčové, aby se jednalo o těstoviny „sušené“, tedy takové, z nichž byla při výrobě odstraněna vlhkost do té míry, že bylo dosaženo jejich suchého stavu (viz citovaný rozsudek Soudního dvora ve věci C-471/17), což bylo splněno. Soud neshledal, že by posouzení těstovin jako „suchých“ měl bránit zjištěný obsah vlhkosti. Za zásadní je třeba považovat, že těstoviny výsledkem výrobního procesu zahrnujícího dehydrataci (což bylo deklarováno i na obalu) byly svou konzistencí suché a křehké a dováženy v suchém stavu (což bylo rovněž uvedeno na jejich obalu) a baleny jako běžné sušené těstoviny. S přihlédnutím k celkové charakteristice a vlastnostem produktu lze těstoviny považovat za „sušené“ a obsah vlhkosti 13,4 % za nízký (oproti nesusušeným těstovinám). Ani vysvětlivky ke KN nevymezují pevnou hranici, při jejímž překročení by se již nemohlo jednat o těstoviny „sušené“ ve smyslu položky 1902 30 10 KN. Použitý výraz „přibližně do 12 %“ (*up to approximately 12 %, jusqu'à 12 % environ, bis etwa 12 %*) i z jazykového hlediska, jehož se dovolává žalobkyně, znamená, že rozmezí do 12 % bylo vymezeno pouze jako přibližné (orientační), zahrnující hodnoty pohybující se okolo této hodnoty, a to oběma směry. Přitom je třeba současně hodnotit celkové vlastnosti produktu. Lze dodat, že i Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ve výše uvedeném rozsudku shledal, že vlhkost ve vysvětlivkách ke KN je udávána jako přibližná, a kritérium nízkého obsahu vlhkosti tak bylo splněno např. u rýžových těstovin zn. LUCKA WHITE RICE PASTA – STAR se zjištěným obsahem vody ve vzorku 12,60 %.
42. Soud s ohledem na výše uvedené neshledal, že by právní úprava byla nejednoznačná a umožňovala vícero rovnocenných výkladů, a již z tohoto důvodu nemohl být dán prostor pro aplikaci zásady *in dubio mitius*, respektive *in dubio pro libertate*. Lze dodat, že pokud by měl soud pochybnost o výkladu unijního práva, pak by bylo na místě přistoupit k položení předběžné otázky k Soudnímu dvoru. Důvody pro takový postup soud neshledal.
43. K argumentaci žalobkyně týkající se neakceptování protokolu o zkoušce laboratoře ALS soud uvádí, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že ani případná akceptace výsledku této zkoušky, podle níž byla zjištěná hodnota vlhkosti naopak nižší než hodnota zjištěná CTL (13,1 % s nejistotou měření v rozsahu jednoho procentního bodu), nemohla ovlivnit závěr žalovaného o tom, že se jedná o těstoviny sušené podle podpoložky 1902 30 10 KN, s nímž se soud ztotožnil. Soud se proto argumentací týkající se použitelnosti tohoto důkazního prostředku pro nadbytečnost blíže nezabýval.
44. Soud souhlasí s žalobkyní v tom, že z hlediska celního zařazení zboží není rozhodné posouzení těstovin dle vyhlášky č. 18/2020 Sb., a soud se jím proto nezabýval. Z tohoto důvodu nepovažoval za relevantní stanovisko Ministerstva zemědělství. Žalovaný však svůj závěr o zařazení těstovin do podpoložky 1902 30 10 KN nezaložil primárně na posouzení dovážených těstovin dle této vyhlášky, ale na posouzení naplnění kritéria podpoložky 1902 30 10 KN dle nařízení č. 2658/87 s přihlédnutím k vysvětlivkám ke KN a judikatuře Soudního dvora. V tomto směru jeho posouzení ob stojí, a to i bez podpůrné argumentace vyhláškou č. 18/2020 Sb.
45. K poukazu žalobkyně na stanovisko doc. M. H. ze dne 11. 9. 2014 soud odkazuje na vyjádření žalovaného k tomuto stanovisku v napadeném rozhodnutí, s nímž se ztotožňuje. Ze stanoviska doc. H. není zřejmé, jakých konkrétních těstovin se týkalo, na základě

jakých podkladů bylo zpracováno a z jakých hledisek a dle jakých právních předpisů měly být těstoviny zařazeny do „skupiny ostatní“. Ke stanovisku doc. H. a blíže neodůvodněnému emailu Ing. D. Z. z Ministerstva zemědělství ze dne 19. 3. 2021 soud dodává, že z obsahu spisu neplyne, že by tyto osoby byly kompetentní vyjadřovat se k sazebnímu zařazení zboží podle celního sazebníku. Žalobkyně měla možnost požádat o závaznou informaci o celním zařazení zboží, přičemž netvrdí a nedokládá, že by takto postupovala.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

46. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
47. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu